

دموکراسی ستیزه جو: بازبینی نظریه لونشتاین

کیتلین کاوانا *

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۷/۱۱ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۲/۰۷

DOI: 10.22096/HR.2021.532114.1329

چکیده

حق نو ظهور دموکراسی (به عنوان مثال فرانک، تی) در حقوق بین الملل از یک ترکیب لیبرال و دموکراتیک طرفداری می‌کند. با این وجود، همانطور که عبدالکریم سروش استدلال می‌کند، لیبرالیسم و دموکراسی با هم آمیخته‌اند اما باید جدا شوند. در این مرحله جدایی است که این مقاله قانونی بودن دموکراسی ستیزه جو یانه را در سطح بین المللی مورد بررسی قرار می‌دهد و همچنین در این مقاله نشان داده می‌شود که یک دموکراسی مبتنی بر قانون اساسی چگونه و در چه زمانی می‌تواند به صورت قانونی برای مبارزه با تهدیدات اعمال دموکراسی به روشی ضد دموکراتیک عمل کند. دموکراسی ستیزه جو یانه اصطلاحی است که در سال ۱۹۳۷ توسط کارل لونشتاین معرفی شد. این به نوعی دموکراسی مشروطه‌ای اشاره دارد که مجاز است از آزادی مدنی و سیاسی با محدودیت پیشگیرانه اعمال آن محافظت کند. در آن زمان، نوشته‌های لونشتاین مربوط به محدودیت‌های نهادهای دموکراتیک در مهار فاشیسم بود. دموکراسی‌های مبارزه با اصول کثرت‌گرایی حقوقی در تضاد هستند، اما حد و مرز اختیارات مجاز حقوق بین الملل در دستورکارهای سیاسی تحول آفرین که به دنبال اجرای اشکال خودمختاری مذهبی، فرهنگی یا ملی هستند، مشخص نیست.

واژگان کلیدی: دموکراسی؛ حقوق بشر؛ حقوق بین الملل؛ آزادی خواهی.